

Fascinația vieții sălbatice



Prin fotografiile sale, Daniel J. Cox ne oferă un bilet la cel mai natural spectacol posibil, viața sălbatică dăruindu-ne cei mai năstrușnici, colorați și vioi actori, trezind pasiunile copilăriei. Astfel, obiectivul lui Daniel J. Cox „descoperă” expresivitatea subiectelor: maimuțe drăgăstoase, urși curioși sau plictisiți, pinguini jucăuși, lupi „îngândurați” etc. Desigur, fotografiile sale nu sunt „amuzante”, dar ele „fură” aproape mereu momente reale din viața sălbatică, stârnindu-ne zâmbete frecvente.

Cristina Costeanu

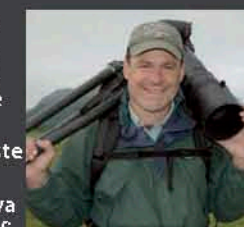
■ ■ ■ Dragostea, curiozitatea și respectul pentru viața sălbatică au fost hrănite încă din copilărie, datorită numeroaselor expediții în natură organizate de părinții săi. Acestea au pus bazele acțiunilor ecologice în care a fost și este încă implicat, fotografia fiindu-i un ajutor esențial în promovarea conservării naturii și a viețuitoarelor sale.

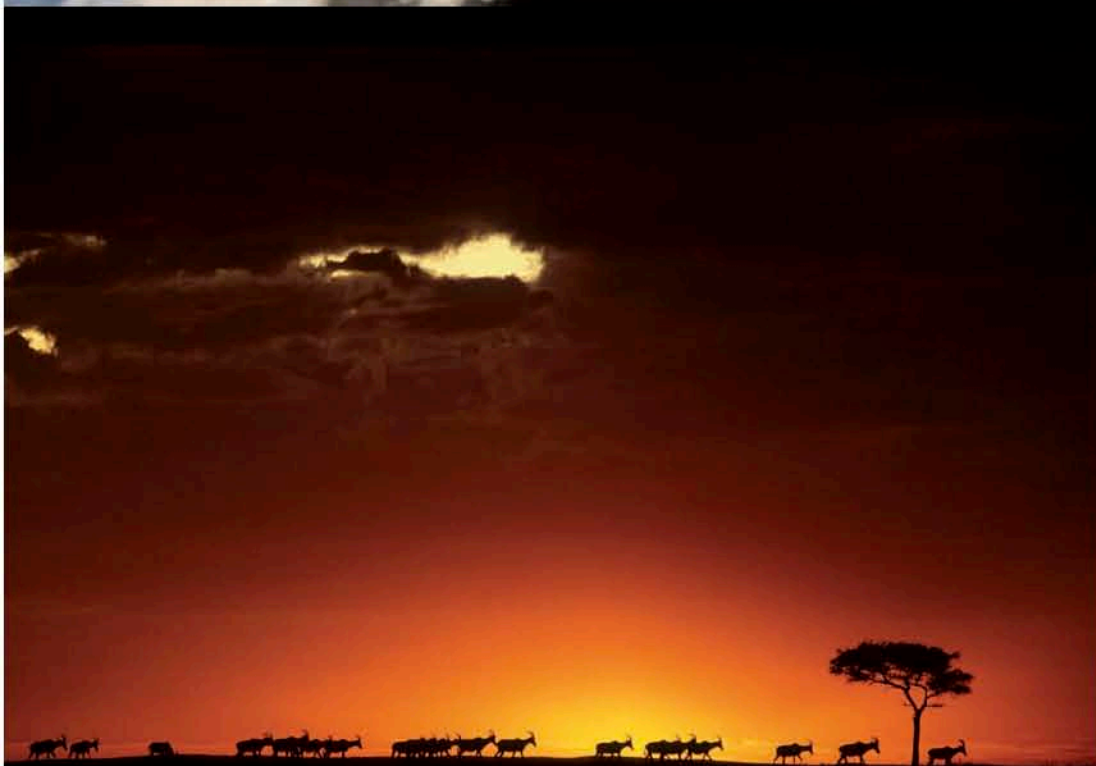
Povestind despre începutul carierei sale, amintește fascinația și idealismul unui iubitor al naturii. Pașii l-au îndreptat și spre alte tipuri de fotografie, din nevoia de a-și câștiga existența, dar în final a revenit la visele sale: ajutarea oamenilor în observarea, înțelegerea, aprecierea și conservarea naturii.

Viața lui Daniel J. Cox se învârtă în mare în jurul activităților întreprinse pentru conservarea mediului și a vieții sălbatice, unul dintre cele mai concludente exemple fiind organizația Polar Bears International, dar și în jurul turelor fotografice pe care le organizează. Fie expediții în Alaska pentru a fotografia urșii

Invitatul nostru din această ediție este celebrul fotograf wildlife Daniel J. Cox. Experiența sa este acumulată pe parcursul câtorva decenii, fotografiile și acțiunile sale fiind o mărturie incontestabilă a dragostei pe care o poartă vieții sălbatice. Povestile sale sunt atât de interesante încât stârnesc impulsul de a lăsa rutina și problemele cotidiene și de a-l însoți într-una din turele sale foto.

www.naturalexposures.com





bruni, fie în Parcul Național Yellowstone, fie safari în Kenya sau chiar o nouă expediție programată pentru 2010 în Munții Stâncoși din Canada. Toate acestea îi ocupă cel puțin nouă luni din an, mare parte a timpului însemnând, de obicei, workshop-uri cu aproximativ 6-15 participanți, pe care le organizează împreună cu soția sa, Tanya Cox (www.naturalexposures.com/photography-tours-and-events/).

Una din curiozitățile mele a fost legată de întâlnirile de „gradul III” cu subiectele fotografiilor sale. Răspunsul lui Daniel J. Cox a fost unul „blajin” și, totodată, înțelegător cu așteptările și curiozitatea mea: evită situațiile periculoase, nu doar din teamă pentru viața sa sau a celor ce îl însoțesc, ci și datorită respectului pentru viața animalelor. Din experiența sa, astfel de întâlniri au un final nefericit, provocând de obicei moartea animalului (urmările aducând cu sine reglementări și reguli și mai stricte pentru fotografii din acest domeniu), iar Daniel J. Cox nu consideră că o fotografie merită rănierea sau moartea unui animal.

Totodată, acesta a fost receptiv în a da câteva sfaturi celor care ar dori să îi urmeze pașii. Primul dintre ele este legat de cedarea

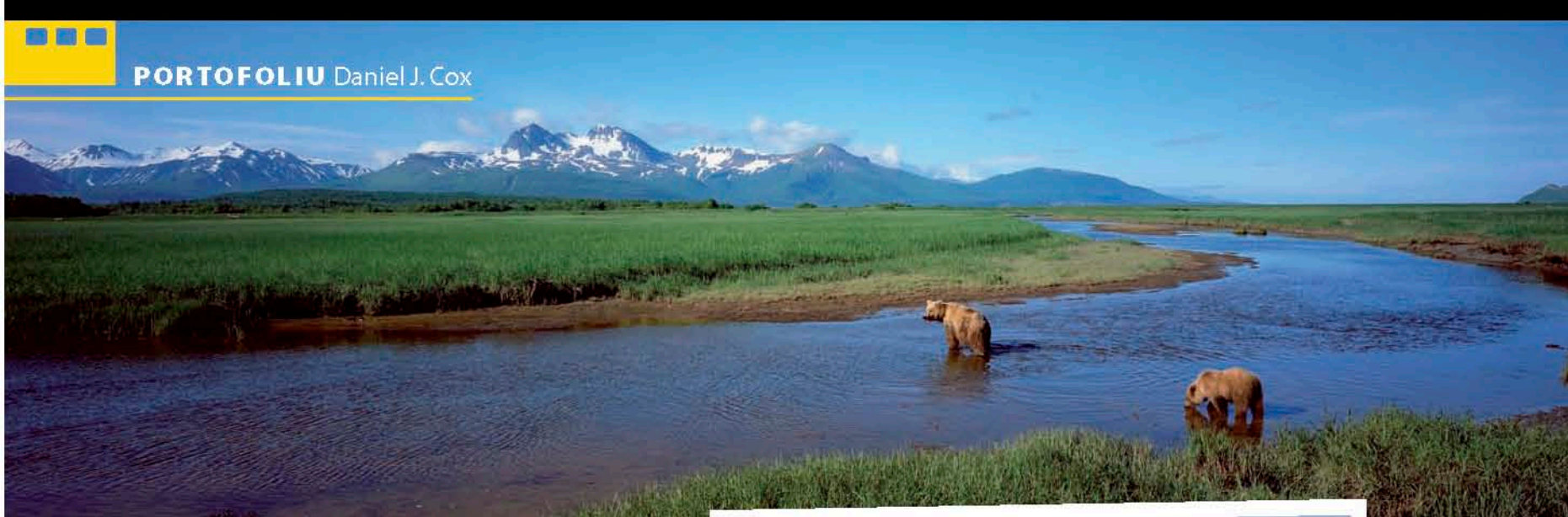
drepturilor de utilizare a fotografiilor proprii: sub nicio formă acestea nu trebuie acordate „gratuit”, prețul trebuie să reflecte cel puțin timpul, efortul și banii cheltuiți pentru a obține acea imagine, considerând că acest lucru vă va ajuta în îmbunătățirea respectului de sine și a perspectivei celor din jur asupra dvs. Deși este dificil să supraviețuiești într-o lume în care site-uri precum iStock comercializează imagini la prețuri derizorii, fiecare fotograf trebuie să își păstreze integritatea și să își respecte munca și efortul.

Cel de-al doilea sfat este legat de materialele video. Previziunea sa este că, în câțiva ani, aceasta va fi tendința la nivel profesional și sfătuiește fotografi să nu lase deoparte acest domeniu.

Tehnică și post-procesare

Fiind un vechi și fidel utilizator Nikon, Daniel J. Cox poartă, de obicei, cu sine un trio format din două body-uri, D300 și un proaspăt D3X. Pentru acoperirea unghiurilor extrem de largi și normale, folosește un cuplu de obiective Nikkor, 14-24 și 24-70 mm, ambele cu luminozitate constantă F2.8. Domeniul





tele, esențial pentru fotografia wildlife, este acoperit folosind două zoom-uri, 70-200 mm F2.8 și 200-400 mm F4, pentru ca subiectele extrem de îndepărtate să fie lăsate în seama unui teleobiectiv extrem, 600 mm F4. În completarea pachetului vin un bliț extern SB-800, foarte bun și în situații de iluminare puternică, un obiectiv macro de 200 mm și un trepied Gitzo, iar pentru transportarea echipamentului, Daniel J. Cox a optat pentru încăpătoarele rucsacuri LowePro Trekker.

Tehnici de post-procesare utilizate respectă principiile jurnalismului adevărat. În primul rând, nu utilizează Photoshop, ci doar Adobe Lightroom. Acesta îl ajută în retușări minore, cum ar fi ajustarea expunerii, a con-

trastului, îndepărtarea zgomotului de imagine etc. și nu permite crearea de imagini false, prin adăugarea de elemente care nu au fost originale în imagine.

Talentul său este apreciat, ca dovadă prezența fotografiilor sale în reviste celebre cum ar fi Time Warner, Life, National Wildlife, BBC și multe altele, un număr prea mare pentru a le putea enumera. Totuși, apogeul aprecierii fotografiilor wildlife se manifestă prin prezența în National Geographic, revistă în care Daniel J. Cox a avut deja două articole de fond.



Ecologia este foarte populară în ultimul timp, din păcate acest aspect se manifestă în special pe canalele media, nu și în viața de zi cu zi. Astfel, consumatorii sunt puși în fața a două abordări ale esteticului sălbăticiei, una ar fi prezentarea sumbră și darwiniană a supraviețuirii, alta este o imagine caldă și empatică a vietăților. Ce înțelegem și cum apreciem aceste fotografii rămâne la latitudinea fiecăruia dintre noi... dar, mă întreb, câte șanse ne va mai acorda natura?!

